

Sygn. akt V CSK 88/11

POSTANOWIENIE

Dnia 25 listopada 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa Jadwigi i Krzysztofa K.

przeciwko Miastu i Gminie Ż.

o określenie organizacji handlu niezakłócającej korzystania z nieruchomości
powodów,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 listopada 2011 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powodów od wyroku Sądu Okręgowego

z dnia 16 listopada 2010 r.,

**odrzuca skargę kasacyjną i zasądza od powodów na rzecz
pozwanej kwotę 1200 (tysiąc dwieście) złotych tytułem zwrotu
kosztów postępowania kasacyjnego.**

Uzasadnienie

Powodowie Jadwiga K. oraz Krzysztof K. wnosząc przeciwko Miastu i Gminie Ż. pozew o zakazanie organizacji handlu na targowisku w Ż. w sposób, który utrudnia im korzystanie ze stanowiącej ich własność nieruchomości, na której znajduje się pawilon handlowy oraz o nakazanie pozwanemu takiej organizacji handlu, która nie będzie zakłócała korzystania przez nich z nieruchomości, wskazali jako wartość przedmiotu sporu kwotę 50.000 złotych.

Wyrokiem z dnia 6 września 2010 r. Sąd Rejonowy, rozpoznając ponownie sprawę, uwzględnił częściowo powództwo przez zobowiązanie pozwanego do określonej w wyroku organizacji handlu, a w pozostałym zakresie oddalił powództwo.

W apelacji od wyroku oddalającego powództwo powodowie, wskazując jako wartość przedmiotu zaskarżenia kwotę 25.000 złotych, wnieśli o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa w szerszym zakresie.

Wyrokiem z dnia 16 listopada 2010 r. Sąd Okręgowy zmienił jedynie zawarte w zaskarżonym wyroku rozstrzygnięcie o kosztach procesu i oddalił dalej idącą apelację powodów.

Powodowie wnieśli skargę kasacyjną od wyroku sądu drugiej instancji. Tym razem, jako wartość przedmiotu zaskarżenia wskazali kwotę 600 złotych a w uzasadnieniu skargi wskazali, że nietypowe roszczenie, nie ma charakteru majątkowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Powodowie opierają swoje roszczenie na treści art. 144 k.c. w związku z art. 222 § 2 k.c. Sprawa ta jest co do zasady sprawą o prawa majątkowe (zob. postanowienie Sądu najwyższego z dnia 19 grudnia 2002 r., V CZ 162/02, OSNC 2004, nr 2, poz. 31; z dnia 9 września 2009 r., V CZ 39/09, nie publ.). Trafnie podnosi się, że przedmiotem skargi negatoryjnej jest ochrona przed naruszeniem prawa własności, które, jako prawo rzeczowe, ma za przedmiot rzecz, która ma określoną wartość majątkową. Naruszenie prawa własności jest w pierwszej

kolejności naruszeniem prawa majątkowego. Chociaż w orzecznictwie Sądu Najwyższego nie wyklucza w szczególnych okolicznościach dominacji czynników niemajątkowych tej ochrony (zob. już wymienione postanowienie z dnia 19 grudnia 2002 r.), to jednak w niniejszej sprawie majątkowy charakter sporu nie budzi wątpliwości, zwłaszcza jeśli uwzględni się sposób korzystania z nieruchomości przez powodów i dążenie do zapewnienia nieograniczonego dostępu do tej nieruchomości, w tym do położonego na niej pawilonu handlowego. Tak też oceniali spór powodowie, a dali temu wyraz wskazując wartość przedmiotu sporu i wartości przedmiotu zaskarżenia w apelacjach i skardze kasacyjnej. Majątkowy charakter sporu ma bezpośredni wpływ na ocenę dopuszczalności skargi kasacyjnej ze względu na ograniczenie przewidziane w art. 398² § 1 k.p.c.

Ponieważ wartość przedmiotu zaskarżenia wskazana przez powodów zarówno w apelacji jak i w skardze kasacyjnej nie przekracza wskazanych w art. 398² § 1 k.p.c. minimalnych wartości, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. odrzucił skargę kasacyjną. O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekła na podstawie art. 98 §1 i 3 k.p.c.; w zw. z art. 108 §1 k.p.c. w zw. z art. 398²¹, 391 § 1 k.p.c.